

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 553/2025
06.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Демира Црновршанина, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину 15 К бр. 676/23 од 23.09.2024. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 206/24 од 17.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Демира Црновршанина, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину 15 К бр.676/23 од 23.09.2024. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 206/24 од 17.01.2025. године, тако што Врховни суд окривљеног АА са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1. ЗКП

Ослобађа од оптужбе

Да је неутврђеног дана у месецу августу 2023. године, у атару села ..., Општина ..., у стању урачунљивости, свестан свога дела чије извршење је хтео, уз истовремену свест о забрањености свог дела, заузео туђе земљиште са посебном наменом, на тај начин што је употребом бодљикаве жице и дрвених стубова извршио оградавање и заузимање земљишне парцеле која је у власништву Републичке дирекције за имовину РС, у површини од 1ха 21 ар и 87 м2, на кат. парцели ... КО ..., Општина ...,

- Чиме би извршио кривично дело противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка сходно одредби члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку, падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину 15 К бр.676/23 од 23.09.2024. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено је одређено да се она неће извршити уколико окривљени за време проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 10 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а оштећена Република Србија, коју заступа Државно правобранилаштво је у смислу одредбе члана 258. став 4. ЗКП, ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару, Кж1 206/24 од 17.01.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе Јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Новом Пазару и браниоца окривљеног АА, адвоката Демира Црновршанина и пресуда Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину 15 К бр.676/23 од 23.09.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног адвокат Демир Црновршанин, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и побијане пресуде преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет или да побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Демира Црновршанина је основан.

Врховни суд налази да бранилац окривљеног АА, основано указује да је нижестепеним пресудама на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, тиме што је окривљени оглашен кривим због извршења кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. КЗ, иако радња окривљеног описана у изреци првостепене пресуде нема законска обележја тог, нити било ког другог кривичног дела.

- 3 -

Кривично дело противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. КЗ, чини оно лице које противправно заузме туђе земљиште.

Према изреци првостепене пресуде окривљени је оглашен кривим због тога што је „неутврђеног дана у месецу августу 2023. године, у атару села ..., Општина ..., у стању урачунљивости, свестан свога дела чије извршење је хтео, уз истовремену свест о забрањености свог дела, заузео туђе земљиште са посебном наменом на тај начин што је употребом бодљикаве жице и дрвених стубова извршио ограђивање и заузимање земљишне парцеле ...“.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног наводи да у изреци пресуде није наведено да је окривљени заузимање туђег земљишта извршио противправно, а што представља битно обележје кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. КЗ.

Кривично дело противправно заузимање земљишта, односно радња овог основног облика јесте заузимање земљишта које значи да се успоставља фактички посед учиниоца над земљиштем, а битно обележје овог кривичног дела јесте противправност. Уколико неко по било ком правном основу држи земљиште, ово обележје није остварено (обележје противправности), тако да нема ни кривичног дела.

Из наведених разлога, Врховни суд је налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног основан, преиначио побијане пресуде тако што је на основу члана 423. тачка 1. ЗКП, окривљеног АА ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. КЗ и одлучио да трошкови кривичног поступка у смислу члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић